

som er fulgt i andre Stater, er den, at Staten selv overtager denne Industri, som den anseer for at være nødvendig, men som den erkjender ikke kan betale sig for den Enkelte, det vil altsaa sige, at Staten optræder som Hovedproducent af Træ, saaledes at det private Skovbrug ved Siden deraf bliver forsvindende. Denne Vej troer jeg, det vil være aldeles umuligt at følge; vi maae langt snarere komme til at formindske Statskovenes Areal end til at forøge det. Den anden Vej, som kan følges, er den, som man hidtil har fulgt her i Landet, vilkaarligt at paalægge enkelte Grundstykker den Forpligtelse kun at maatte producere Træ uden noget som helst Hensyn til, om disse Grundstykker i Virkeligheden ere stikede til denne Production, eller om denne Production forholdsvis lønner sig der. Denne Vej er det, som jeg ønskede at faae Repræsentationen til med mig at erkjende for urigtig. Den tredje Vej, der kan følges, og som der her i dette Lovudkast er gjort et ganske vist meget lille Skridt henad, er den, at Staten begunstiger, at Staten opmuntrer til en saadan Industri, som den erkjender, ikke uden Beskyttelse, ikke uden Opmuntring vil kunne trives. Forslaget i Lovudkastets § 6 om Skattefrihed for Hebejorder, anvendte til Skovbrug, eller for Jorder af samme Godhed er et lille Skridt henad denne Vej. Forslaget i § 1, om den successive Skyldsatning lige med Ager og Eng, efterhaanden som Skovfriheden bliver benyttet, er et andet Skridt henad denne Vej. Det er kun smaa Fjed, men efter min Overbevisning ere de fuldstændigt tilstrækkelige til at sikre Formaalet, nemlig en Bevarelse af Landets Skovmasse, sandsynligvis endog en Forøgelse deraf.

Formanden: Folkethingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frederiksen: Jeg skal tillade mig to Bemærkninger ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup). Den ene er den, at heller ikke hans Opfattelse af Beregningen over Fordelene er vigtig; thi det er ikke rigtigt at forudsætte, at

hele Skovmassen skulde være hugget, for at den skulde Forrentning skulde indtræde. Den fulde Forrentning af de productive Kræfter vil indtræde, saasnart saa Meget er hugget, at det rette Forhold er indtraadt. — Den anden Bemærkning angaaer hans klimatistiske Betragtninger. Det forekommer mig, at han noget gik ind paa den Anskuelse, der staaer for mig som en Doctrin. Jeg kjenner vel den engelske Afhandling, han sigtede til, men den er kun for en Deel rigtig, selv for Englands Vedkommende. Om den end imidlertid var det, er der dog nogen Forskjel paa et stort Land og mindre Der med Hensyn til den Indflydelse, som Floder, Have o. s. v. udøve. — Med Hensyn til den ærede Indenrigsministers Foredrag har jeg den Indvending at gjøre, at han lægger for stor Vægt paa Spørgsmaalet om Skovenes Flytning. Spørgsmaalet gjælder ikke blot om, hvor Skovene skulle ligge, men ganske almindeligt om, hvorvidt vi skulle have Skove eller Agerbrug, og hvilket der er det Fordeelagtigste. Vi skulle ikke blot sammenligne Skovenes forskjellige Veligheden, men ogsaa deres forskjellige Størrelse.

Formanden: Folkethingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Steenstrup: Til det ærede Medlem skal jeg bemærke, at jeg jo udtrykkelig ansøgte min Hjemmel for, at selv paa meget smaa Localiteter viste Virkningen sig af Skovenes rette Betydning med Hensyn til de klimatistiske Forhold. Det ærede Medlem kan senere læse, hvad jeg ansøgte. Overfor den ærede Minister skal jeg bemærke, at det var en Misforstaaelse, naar han troede, at jeg ved „Skove paa Papiret“ sigtede til de nuværende Skove. Det er de fremtidige Skove, som jeg meente endnu ere at betragte som kun staaende paa Papiret.

Fallesen: At stræbe hen til, at Jorden kan anvendes til det Brug, hvortil den bedst egner sig, og at navnlig de Arealer, der ville give det største Udbytte, naar de anvendes til Kornavl, ikke holdes under Skovvænge, er vistnok at efterstræbe et Formaal, som Enhver maa